

Hai, Moarte, să bem o cafea

Corneliu Vadim Tudor

DUMNEZEU SA-L ODIHNEASCĂ PE ACEST MINUNAT ROMÂN...

Hai, Moarte, să bem o cafea

Hai, Moarte, să bem o cafea
Ți-o fac cu caimac, aromată
Mai leapădă-ți coasa cea grea
Și mantia asta ciudată.

Te rog să iei loc în fotoliu
Nu mă supără dacă fumezi
După cine ești, Moarte, în doliu?
De ce tot suspini și oftezi?

E foarte fierbinte cafeaua
Nu te grăbi, că te frigi
Mai lasă-mi pe cer, încă, steaua
Dacă eu am să mor, ce câștigi?

Ai venit să mă iei în persoană
Prea mare onoare îmi faci
Din toată specia asta umană
Numai pe mine mă placi?

Hai să-ți ghicesc în cafea
E bine să știi ce te-așteaptă
O cumpănă grea vei avea
Dar tu te descurci, ești deșteaptă.

Ești tot timpul în criză de bani
Aici, te asemeni cu mine
De ce să fim noi dușmani?
Eu te-nțeleg cel mai bine.

Lumea te aplaudă de departe
În zvon de corridă, olé!
Fii bună și-ntoarce-te, Moarte
Să văd: după tine ce e?

Acum ești captivă la mine
Am vrut să-ți arăt, draga mea
Că nu-mi este frică de tine:
Ți-am pus șoricioaică-n cafea.